Az egyház és Krisztus iskolája

Hogy megtanulhassunk úgy élni, ahogyan az Úr Jézus élt, és felnövekedhessünk az Ő teljességével ékeskedő kornak mértékére, Isten a tervében gondoskodott az egyházról, amely **Krisztus teste.** (Isten helyezte el a tagokat, mindeniket a testben, a mint akarta. 1Korinthus 12:18)

A Szentírás Krisztus egyházát családként írja le, amelyben vannak csecsemők, gyermekek és szülők, ahol **szoros közösségben élünk egymással**, és növekszünk, hogy hasonlóvá legyünk az Úrhoz.

Aki Istentől született, azt Isten Krisztus családjába és iskolájába helyezi, hogy tanítványként növekedjék, míg el nem jut a férfiúi korra, **a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére.** (És Ő adott némelyeket… pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése céljából… míg eljutunk mindnyájan… érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére. Efézus 4:11-13)

Az egyház szerepe

Az egyházban tanuljuk meg az önmegtagadást, az alázatot, a kegyességet, azt, hogy Krisztus szolgáivá adjuk magunkat, és hogy igazságban éljünk, ahogyan Ő élt.

Kötelező úgy élnünk, ahogyan Ő élt, mert csak így vésődnek belénk az Ő jellemvonásai: a hosszútűrés, a jóság, a szelídség, a szeretet… és ez csak az Ő iskolájában, vagyis az egyházban történhet meg. (A ki azt mondja, hogy ő Őbenne marad, annak úgy kell járnia, a mint Ő járt. 1János 2:6)

Ha jobban megfigyeljük, könnyen észrevehetjük, hogy mindaz, ami az ember üdvösségéhez tartozik, az újjászületéstől egészen a férfiúi kor eléréséig, meglepően hasonlít azokhoz a dolgokhoz, amelyekkel ebben a rövid földi életben is találkozunk.

Amikor a gyermek világra jön, a születése nagyon hasonlít az Isten országába való újjászületéshez. (Mert ha ezer meg ezer tanítómesteretek volna is a Krisztusban, de nem sok atyátok van; mert a Krisztus Jézusban én szültelek titeket az evangyéliom által. Kérlek azért titeket, legyetek követőim. 1Korinthus 4:15-16)

A testi csecsemő nem választhatja meg, melyik családban nő fel: akiktől született, azok lesznek a családja. A testi csecsemőt az anyatej táplálja, hogy növekedjék. Az újszülött számára minden teljesen új. Magába szív mindent, amit a szüleitől lát és hall.

Így van ez az újjászületettel is: lelki szülőkkel bíró családba kerül (Krisztus testébe, amely az egyház), akik lelki tejjel táplálják, mint egy csecsemőt. (Nem szólhattam néktek… hanem… mint a Krisztusban kisdedeknek. Tejjel tápláltalak titeket, nem eledellel. 1Korinthus 3:1-2)

Magába szív mindent, amit lelki szüleitől lát és hall. (A miképpen tudjátok, hogy mint atya az ő gyermekeit, úgy intettünk és buzdítottunk… 1Thesszalonika 2:11)

Kicsit később a testi gyermek beiratkozik az iskolába, majd egy idő után el is végzi azt… Ebben a világban elképzelhetetlen, hogy valaki orvossá váljék anélkül, hogy elvégezné az orvosi egyetemet, tanárok nélkül.

Ugyanígy kell történnie a lelki gyermekkel is. Nem juthatsz el a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére anélkül, hogy tanítvány lennél az Ő iskolájában. (Pál eltávozván tőlük, elszakasztá a tanítványokat, mindennap tanítván az iskolában… Apostolok cselekedetei 19:9)

Isten újjászül minket, nekünk ajándékozza a Szent Lelket, hogy vezessen bennünket, és az Ő iskolájába helyez, ahol lelki szüleink és tanítóink vannak, hogy országa mércéje szerint neveljenek fel minket.

Mindent megadott, amire szükségünk van, hogy eljuthassunk arra a nagyságra, amelyre teremtettünk. (A kitől fogva az egész test szép renddel egybeszerkesztetvén és egybeköttetvén minden kapocs segedelmével, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássága által gondoskodik a test a maga növekedéséről. Efézus 4:16)

Ennek a tanítványképző iskolának egyetlen célja van: hogy a tanítvány olyan legyen, mint a Mestere. Mindnyájunknak el kell végeznünk ezt az iskolát, amelynek végső célja, hogy Isten Fiának képe kialakuljon bennünk. (Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; ha pedig valaki tökéletes, olyan lesz, mint a mestere. Lukács 6:40)

Isten Fiát a mennyei Atya azért küldte a földre, hogy megalapítsa az egyházat, amely Krisztus teste. Ő a tanítványképző iskola, az egyház alapítója, és szeretettel gondoskodik róla. (Erre a kősziklára építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat. Máté 16:18; Mert senki sem gyűlölte soha a maga testét; hanem táplálja és ápolja azt, miképpen az Úr is az egyházat. Efézus 5:29)

Az Úr Jézus tanítványokat szerzett, majd elküldte őket az egész világra, hogy ők is tanítványokká tegyenek másokat, és beírják Krisztus iskolájába azt, aki be akar lépni ebbe az iskolába. (Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket… tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek. Máté 28:19-20)

Példaként vehetjük az Úr tanítványait, de különösen Pál apostolt. Egész életét Krisztus egyházának szolgálatába állította. Tanítványokat szerzett, akiket azért tanított, hogy Krisztusban tökéletes tanítványokként állíthassa őket Isten elé. (Intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcseséggel, **hogy minden embert tökéletesnek állassunk elő** a Krisztus Jézusban. **A miért fáradok is,** tusakodván az Ő ereje szerint, a mely én bennem hatalmasan működik. Kolossé 1:28-29)

Csak az Ő iskolájában lehet a tanítványok közötti kapcsolatokat addig csiszolni, amíg el nem jutnak az érettségre és a teljes egységre mindenben – arra az egységre, amely az Ő örök országában is meglesz. (Hogy mindnyájan egyek legyenek; miképpen te én bennem, Atyám, és

én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk. János 17:21)

A tagok hozzáadása

Isten úgy helyezi el a tagokat Krisztus testében, ahogyan az emberi testben is elhelyezte őket: a szívet a helyére, a hasnyálmirigyet a helyére, a körmöt a helyére, mindegyiket a maga feladatával. (Most pedig Isten helyezte el a tagokat, mindeniket a testben, a mint akarta. 1Korinthus 12:18)

Isten egyetlen tagot sem helyez a testen kívülre, hogy ott növekedjék, mert a testtől elszakadva sem élete, sem növekedése nem lehet. Vegyük például a veséket: a testen kívül sehol sem élhetnek. A testben vannak, szorosan összekötve a többi taggal, amelyektől kapnak, és amelyeknek tovább is adnak.

Így van ez Krisztus testének tagjaival is. Egyetlen tag sem növekedhet egyedül, a testtől függetlenül. (Senki el ne vegye a ti pályadíjatokat, a ki tetszelgő… és nem tartja magát a Főhöz, a kitől az egész test, a kapcsok és kötelékek által segíttetvén és egybeszerkesztetvén, növekedik az Istentől való növekedéssel. Kolossé 2:18-19)

Az embernek sokféle próbán kell átmennie, hogy az iskola végére elnyerje az Úr Jézus jellemvonásait, és méltónak találtassék arra, hogy Istennel lakjék és mindazokkal, akik elvégezték ezt a tanítványképző iskolát, és jellemükbe belevéződtek az Ő vonásai.

Vegyük példaként a hosszútűrést. Hogyan véződhet bele a jellemünkbe?

Először megtanuljuk és magunkévá tesszük az Úr tanítását arról, hogy ne álljunk ellen a gonosznak, aztán amikor próbák jönnek ránk, gyakorlatba ültetjük, lelki szüleink nyomdokain járva, akik maguk is az Úr Jézus nyomdokain járnak. (És a ki törvénykezni akar veled, és elvenni a te alsó ruhádat, engedd oda annak a felső ruhádat is. És a ki téged egy mértföldútra kényszerít, menj el vele kettőre. Máté 5:40-41)

A türelemnek ezen az iskoláján, amelynek tökéletes munkája van, mindnyájunknak át kell mennünk, mert csak így jut el jellemünk a tökéletességre. (Teljes örömnek tartsátok, atyámfiai, mikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy a ti hitetek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartás pedig tökéletes munkás legyen, hogy legyetek tökéletesek és épek, minden fogyatkozás nélkül valók. Jakab 1:2-4)

Akik a szüleink, figyelemmel kísérik, hogyan alkalmazzuk mindennapi életünkben az Úr tanítását. Amikor elveszik a jogainkat vagy azt, ami a miénk, az ő és az Úr példáját kell követnünk, és úgy kell élnünk, ahogyan Ő élt.

A mai egyházak

Bár Isten terve ennyire világos, mégis a legtöbbünk számára az egyház, amely Krisztus teste, nagy titok marad; sokak számára az egyház csupán az a hely, ahol a hívők istentiszteletre gyűlnek össze. (E titok nagy, de én Krisztusról és az egyházról mondom. Efézus 5:32)

Abból, amit ma szinte mindenütt látunk, kiderül, hogy a Sátánnak sikerült eltorzítania a család szerepét, Krisztus testének jelentőségét. Azzal a hamis tanítással, hogy **„az üdvösség csupán a bűnök bocsánatából áll”** (ez a tanítás áll a vallási szervezetek alapjában), elhitette az emberrel, hogy nincs szükség tanítványságra, sem tanítványképző iskolára.

Könnyen észrevehetjük, hogy a mai vallási szervezetekben a Krisztus iránti tanítványság nem létezik, és szinte senki sem hiszi, hogy tanítványként kell élnie ahhoz, hogy Mestere nagyságára eljusson.

E hamis tanítás alapján a Sátánnak sikerült elhitetnie az emberrel, hogy az „egyház” csupán istentiszteletből áll, igehirdetésre berendezett termekkel ellátott épületekben, ahol az ember csupán vallásos oktatást kap.

Mindenekelőtt azon munkálkodott, hogy a lelki **szülőket/pásztorokat**, akiknek feladata gyermekeik felnevelése, igehirdető lelkipásztorokkal/vezetőkkel helyettesítse, csupán az istentiszteleti programoknak szentelt szolgálókkal, akiknek feladata csak az intézményes oktatás és a nyáj szétszórt állapotban tartása, semmiképpen sem a gyermekek felnevelése. (A farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat. János 10:12)

Így az egyház puszta vallásos oktatási központtá vált, elvesztette rendeltetését, és már nem az a hely, amely a szentek növekedésére és tökéletesítésére szolgál, amelyre a mennyei fejedelemségek tekintenek és csodálkoznak. (Hogy megismertessék most a mennyei fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az anyaszentegyház által az Istennek sokféle bölcsesége, ama örökkévaló végzés szerint, melyet végrehajtott a mi Urunk Krisztus Jézusban. Efézus 3:10-11)

Ha a mai vallási szervezetekre tekintünk, könnyen láthatjuk, milyen jól sikerült a Sátánnak megtévesztenie az emberiséget: mindegyik ezt az intézményesített istentiszteleti rendszert gyakorolja. A katolikusoktól, ortodoxoktól, evangélikusoktól egészen az újprotestáns mozgalmakig mind ugyanazt a szervezeti mintát követik, kifejezetten istentiszteletre és igehirdetésre épített épületekkel.

Így aki a gyakorlatban akarja élni a tanítványi életet, amely csecsemő (gyermek) – szülő kapcsolatot feltételez, abba a nevetséges helyzetbe kerül, hogy egyetlen lelki szülőt sem talál. Ez azért van így, mert ma a legtöbb gyülekezetből teljesen hiányoznak a lelki szülők – olyanok, amilyen Pál volt Timótheus, Titus és Onésimus számára –, helyettük lelkész-igehirdetők, bizottsági tagok, ifjúsági vezetők vannak… (Te azért, fiam, erősödjél meg. 2Timótheus 2:1)

A viszonyulás rendje az egyházban

A lelki szülők azok, akiket a Szent Lélek rendelt és méltatott arra, hogy gondoskodjanak a gyermekek növekedéséről és őrizéséről. (Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, a melyben a Szent Lélek titeket vigyázókul rendelt, hogy legeltessétek az Isten anyaszentegyházát, a melyet tulajdon vérével szerzett. Apostolok cselekedetei 20:28)

Hogy ezt megtehessék, a gyermekeknek mindenben engedelmeskedniük kell nekik. (Hasonlatosképpen ti ifjabbak, engedelmeskedjetek a véneknek. 1Péter 5:5)

Az alárendelődést a Szentírás teljes engedelmességként írja le, amely nem tér el sem jobbra, sem balra. (A törvény szerint, a melyre tanítanak téged, és az ítélet szerint, a melyet mondanak néked, úgy cselekedjél; attól a dologtól, a melyet mondanak néked, ne térj el se jobbra, se balra. 5Mózes 17:11)

Csak így juthatunk el a tökéletességre: csak ha mindenben engedelmeskedünk elöljáróinknak. (Engedelmeskedjetek elöljáróitoknak, és fogadjátok szavukat; mert ők vigyáznak a ti lelketekre, mint a kiknek számot kell adniok. Zsidók 13:17; Ő adott némelyeket… pásztorokul és tanítókul, a szentek tökéletesbítése céljából. Efézus 4:11-12)

Jó megértenünk a különbséget az oktatás és a szülői felügyelet alatti felnevelés között. Az igehirdetés által csak tanítást kapunk, szülői nevelést nem.

Láthatjuk, milyen nagy a különbség, ha egy árva gyermeket és egy szülőkkel bíró gyermeket nézünk. Mindkettő kap oktatást. A szülőkkel bíró gyermek mellett azonban az oktatáson túl ott lesznek a szülei, hogy formálják a jellemét, bátorítsák a jóban és kijavítsák abban, amiben hibázik. Az árva gyermek mellett viszont, ha rosszat tesz, nem lesz senki, aki kijavítsa.

Jól meg kell értenünk, hogy lelki szülők nélkül nem tudunk felnövekedni a Krisztus teljességével ékeskedő kor mértékére. A Timótheushoz, Titushoz és Filemonhoz írt levelekben a Szentírás Pál apostolt adja elénk a lelki szülő példájaként.

Bár Timótheus és Titus lelkileg nagyon érett emberek voltak, Pál apostol mégis tanácsolta őket, és megparancsolta nekik, hogyan járjanak el a lelki életben. (Ha ezer meg ezer tanítómesteretek volna is a Krisztusban, de nem sok atyátok van; mert a Krisztusban én szültelek titeket az evangyéliom által. Ezt a parancsolatot teszem le nálad, fiam Timótheus… 1Timótheus 1:18)

Azt tanácsoljuk az olvasónak, ne kívánjon olyan intézményesített gyülekezetben lenni, amely csak istentiszteletet és igehirdetést gyakorol, ahol magányos lenne, mint egy árva gyermek, és így elkerülné Krisztus testét, amely szép renddel egybeszerkesztett és egybekötött.

Meneküljünk az olyan gyülekezetből, amely nem gyakorolja a gondoskodást és az alárendelődést, és amelyben nincsenek lelki szülők. Ott a Sátán munkája van, amellyel megtévesztette a vallásos világot; ott nincs Krisztus teste.

Vágyjunk arra, hogy olyan testben legyünk, ahol Krisztus egész igéje beteljesülhet, ahol minden tag megteszi a maga részét, hogy eljussunk arra a nagyságra, amelyre teremtettünk, és hogy Krisztus képe belénk véső dj ék.

Ez a cikk az Átformálva Krisztus képére című füzetből való, amely ingyenesen elérhető az interneten .pdf formátumban.

Tovább a következő cikkhez: Az Isten tervének meghiúsítására irányuló erőfeszítések

Sursa: *Az egyház és Krisztus iskolája* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/az-egyhaz-es-krisztus-iskolaja